

Μαθητισμιά

Εφημερίδα του 2ου ΕΠΑ.Λ. Αγρινίου * Απρίλιος 2013 * Αρ. Φύλλου 2 * Τιμή 1€

Νέοι και κατάθλιψη Μια κοινωνία δύο κόσμοι Σχολική βία

..... ΣΕΛ. 6

Ο μόνολογος του μαυροπίνακα Εκδηλώσεις του σχολείου

“Όποιος αγαπάει ένα πουλί, ένα άστρο, ένα παιδί, αυτός πάντα του βλέπει όμορφα όνειρα.....”

Είναι χαρά και τιμή για μένα, που μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω κάποιες σκέψεις - προβληματισμούς στην εφημερίδα που εκδίδει το σχολείο μας.

Όλοι μας βιώνουμε μια ζοφερή και ιδιαίτερα σκληρή και απαισιόδοξη κοινωνικο-πολιτική ατμόσφαιρα. Ένας από τους σημαντικούς πυλώνες της κοινωνίας το δημόσιο σχολείο ως κοινωνικός θεσμός βάλλεται και αυτό από παντού. Τα μηνύματα που έρχονται μας κάνουν όλους καχύποπτους και επιφυλακτικούς. Ο οδοστρωτήρας της «κοινωνικής χρεοκοπίας» ισοπεδώνει στο πέρασμά του κάθε τι ελπιδοφόρο και ευοίωνο και εμείς –θεατές σ’ένα θέατρο του παραλόγου- μένουμε αδρανείς και περιμένουμε.....

Το παραπάνω σενάριο έρχεται να προσκρούσει στην αδιαφιλονίκητη αισιοδοξία των εφήβων μας. Προτάσσοντας τα νιάτα τους, τα ταλέντα τους, την ικμάδα τους, τα όνειρά τους ανατρέπουν τις δυσοιωνες προβλέψεις και τα αιχμηρά σχόλια που ακούγονται πανταχόθεν. Οι κακεντρεχείς δηλώσεις περί αδιαφορίας, νωθρότητας, ασεβείας, χουλγκανισμού αίρονται με τις πρωτοβουλίες των μαθητών να δημιουργήσουν και ταυτόχρονα να εκφραστούν.

Χαίρομαι γιατί μπορώ μέσα από τη δουλειά μου ή καλύτερα την επαφή μου με νεολαίους να αισιοδοξώ και εγώ μαζί τους για ένα αξιοπρεπές ανθρώπινο περιβάλλον. Οι μαθητές καταφέρνουν με τη ενθάρρυνση, τις προτροπές και το παράδειγμα των καθηγητών τους να μας ξαφνιάσουν ευχάριστα. Γίνονται δημοσιογράφοι, ζωγράφοι, ποιητές, ηθοποιοί, αρωγοί σε κοινωφελή ιδρύματα συνδράμοντας με την ευαισθησία τους σε άτομα αναξιοπαθούντα.

Πώς λοιπόν να δεχτώ ότι οι εξαιρέσεις προβληματικής συμπεριφοράς αποτελούν το κανόνα; Πώς να παραβλέπω το πάθος, το ενδιαφέρον, το μεράκι, το ταλέντο καθηγητών, που

αφιερώνουν ανιδιοτελώς δεκάδες εργατοώρες από το προσωπικό τους χρόνο προκειμένου να εμφυσήσουν την αγάπη τους για γνώση και δημιουργία στους μαθητές; Πώς να μην καμαρώνω για τα παιδιά μας, γιατί παιδιά μας είναι, που αντιμετωπίζουν κατάματα την πραγματικότητα και πλάθουν ένα υγιές μέλλον καλύτερο από το δικό μας καχεκτικό παρόν;

Στ αλήθεια αξίζουν εκατέρωθεν δάσκαλοι και μαθητές τον έπαινο και την επιβράβευση. Οι πρώτοι, γιατί μόνοι τους αγωνίζονται να κρατήσουν το μαθητή στο σχολείο, να τον αγκαλιάσουν, να τον ενθαρρύνουν, να επικοινωνήσουν μαζί του και να μιλήσουν στην ψυχή του. Οι δεύτεροι, γιατί με λεβεντιά αντιμετωπίζουν ποικιλοτρόπως ένα δύσκολο παρόν προσπαθώντας να κατακτήσουν ένα δύσβατο μέλλον.

.....κι ο κόσμος γίνεται όμορφος ως πέρα απ’ τον ύπνο του, ως πίσω απ’ τα κλεισμένα μάτια του, ως μέσα στο πιο άγνωστο χαμόγελό του.”

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

«Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΧΑΡΤΑΕΤΟΥΣ»

ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ 2ου ΕΠΑΛ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Αποκλειστικός Χορηγός

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ

Η κατάθλιψη στους νέους και συγκεκριμένα στους εφήβους ηλικίας 14 ετών & 18-19 ετών, είναι συννηθισμένο φαινόμενο στις μέρες μας.

Οι λόγοι που οδηγούν στο πρόβλημα είναι διάφοροι. Ενδοοικογενειακές δυσκολίες, καταστάσεις που περνάει το παιδί μέσα στο σπίτι π.χ. καβγάδες στο σπίτι, δύσκολο διαζύγιο γονιών. Παραδείγματα με τεράστιες επιπτώσεις στη ψυχολογία του ατόμου που τα ζει.

Τραγικός λόγος επίσης είναι και οι καταστάσεις ψυχολογικής βίας που βιώνουν κάποια παιδιά εντός και εκτός σχολείου, ακούγοντας σχόλια που κρίνουν την εξωτερική τους εμφάνιση. Πίεση απ'τα σχόλια ανυπόφορη που κάποια παιδιά φτάνουν και στην αυτοκτονία. Α-

διέξοδο!!!

Όταν το παιδί δεν μιλάει σε κάποιο μεγαλύτερο είτε στο οικογενειακό του περιβάλλον (γονείς, αδέρφια) ή σε κάποιο ειδικό (ψυχολόγο) ώστε να ακούσουν μία άλλη γνώμη και να βοηθηθούν για να ξεπεράσουν την επώδυνη κατάσταση.

Η γνώμη μου είναι ότι πρέπει να μιλάμε, να συζητάμε για ό,τι μας βασανίζει.

ΜΗΠΩΣ ΕΧΟΥΜΕ ΞΕΧΑΣΕΙ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥΜΕ;;;

Κάπου γύρω μας κάποιος θα υπάρχει να μας ακούσει και να μας βοηθήσει σε κάτι που μας βασανίζει.

Ας βρούμε διέξοδο και όχι αδιέξοδο.

Χρύσα Διονυσίου
Τμήμα: Γ' Βρεφοκόμων

«Η τιμωρία δεν αποτελεί παραδειγματισμό αλλά λάθος αντιμετώπιση του προβλήματος»

Ο καθένας από εμάς έχει δικαίωμα στο να κάνει λάθη, στο να έχει τη δική του στάση απέναντι στη ζωή και στους ανθρώπους. Όταν όμως ο άνθρωπος δρα σε ένα σύνολο ατόμων πρέπει να αναγνωρίζει ότι εκτός από τα δικαιώματα που έχει, έχει και τις ανάλογες υποχρεώσεις. Ας αναφερθούμε στα σχολικά συμβάντα που ολοένα γίνονται όλο και περισσότερα.

Καταρχήν το σχολείο πρέπει να τηρεί τις κατάλληλες προϋποθέσεις και η δομή του να είναι σωστή. Θα πρέπει να υπάρχει συνεργασία ανάμεσα σε όλα τα μέλη της σχολικής κοινότητας. Οι κανόνες του σχολείου να διαμορφώνονται σε συνεργασία των μαθητών με τους καθηγητές αφού ο κοινός τους σκοπός είναι η επιτυχία των παιδιών σε μαθησιακούς και κοινωνικούς τομείς και η διαμόρφωση ενός σωστού σχολικού περιβάλλοντος.

Ένα από τα πολλά φαινόμενα που παρατηρούμε είναι η σχολική βία καθώς έχει αυξηθεί και ό-

χι μόνο μεταξύ των μαθητών αλλά αυτό γίνεται και προς τους καθηγητές συνήθως με λεκτική βία. Ας αναφέρουμε επίσης και τους μαθητές που κάνουν εξαίρεση των κανόνων, είτε θεωρώντας ότι κάνουν το σωστό, είτε το κάνουν για να ενταχθούν στους «δημοφιλείς του σχολείου», που η πράξη τους αυτή, μόνο σωστή δεν χαρακτηρίζεται. Οι καταλίψεις επίσης που συχνά δημιουργούν εντάσεις ανάμεσα σε καθηγητές – μαθητές και τον σχολικό περιγύρο, καθώς δεν υπάρχει συνεννόηση μεταξύ του σχολικού συνόλου.

Αυτά κατά τη γνώμη μου είναι από τα πιο σοβαρά αίτια «τιμωρίας» στο σχολικό περιβάλλον. Κανένας όμως δεν έχει το δικαίωμα να τιμωρήσει κανέναν. Θα πρέπει να υπάρχει σεβασμός μεταξύ καθηγητών – μαθητών και να βρίσκεται μια μέση λύση ώστε να αποφεύγονται οι ακραίες καταστάσεις και τα προβλήματα. Ας επισημάνουμε ότι «η τιμωρία δεν αποτελεί παραδειγματισμό αλλά λάθος αντιμετώπιση του προβλήματος», δηλαδή με την τιμωρία κάποιου λάθους ενός μαθητή δεν καταφέρνουμε να λύσουμε το πρό-

βλημα αλλά να δημιουργήσουμε ακόμη μεγαλύτερο. Ίσως αυτός που προκάλεσε όλο αυτό, απλά να ήθελε να τραβήξει το ενδιαφέρον όλων και να πει τη γνώμη του που μπορεί να «μην ακούγεται».

Πιστεύω ότι οι πιο αποτελεσματικοί τρόποι που θα μπορούσαν να ληφθούν θα ήταν οι κανόνες να υπάρχουν και για τους καθηγητές αλλά και για τους μαθητές και να τηρούνται και από τις δυο πλευρές.

Τέλος θα ήταν καλό στο σχολικό χώρο να υπάρχει μια σύμβουλος που θα μπορεί να ακούσει και να αξιολογήσει μαθητές-καθηγητές γύρω από θέματα που υπάρχουν. Έτσι θα δινόταν μια ουσιαστική λύση στα προβλήματα που προκύπτουν. Και θα ήταν αυτοπειθαρχία και σεβασμός από όλους προς όλους!

ΧΩΡΙΣ ΟΜΩΣ ΝΑ ΚΑΤΑΦΕΥΓΟΥΜΕ ΣΤΗ ΛΑΘΟΣ ΛΥΣΗ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ.

Τα στοιχεία του σχολείου

- Σχολείο = πύργος κολάσεως
- Τάξη = το κελί του τρόμου
- Απουσιολόγιο = ο μεγάλος καταδότης
- Σκονάκι = γλυκιά μου αμαρτία
- Γραφείο Διευθυντή = ο δολοφόνος με το πριόνι
- Εκδρομή = φωλιά της τρέλας
- Μέρα ελέγχου = Τρίτη και 13 «Δεν πάω σπίτι απόψε»
- Άτακτα παιδιά = Οι αρχηγοί της επανάστασης
- Αδιάβαστος μαθητής = Ο σημαδεμένος
- Η αδυναμία των καθηγητών = το μαύρο πρόβατο
- Συμβούλιο καθηγητών = η συνέλευση της 17 Νοέμβρη
- Άνοιγμα καταλόγων = Για ποιον χτυπάει η καμπάνα σήμερα;
- Κλείσιμο καταλόγων = Η θύελλα πέρασε
- Εξετάσεις = ώρα μηδέν
- Αποτελέσματα = Ο πατέρας δολοφόνος

Χρύσα Α4

«Μην αδικείς... ακόμη κι αν σε αδικούν! Μην πληγώνεις... ακόμα κι αν σε πληγώνουν! Να σέβεσαι... ακόμη και αυτόν που δε ξέρει τι θα πει σεβασμός!»

«Μην κάνεις παρέα με λύκους... θα σε μάθουν να ουρλιάζεις! Κάνε παρέα με αετούς... να σε μάθουν να πετάς!»

«Την δύναμη του εχθρού σου την αντιμετωπίζεις... Την αχαριστία του φίλου σου ποτέ!»

«Η σιωπή μπορεί να πει πιο πολλά από το στόμα.»

«Δεν έχει σημασία τι λένε οι άλλοι πίσω από την πλάτη σου... Σημασία έχει όταν γυρνάς όλοι να το βουλώνουν!»

«Μέτρα τα λόγια σου για να μη μετράς και τα δόντια σου...»

Μαρία Α4

Όταν είναι κάποιος αναλφάβητος...

... δεν μπορεί να βρει εύκολα δουλειά.

... χειραγωγείται πολύ εύκολα από τους άλλους.

... δε μπορεί να συμπληρώσει ένα βιογραφικό σημείωμα.

... γίνεται αντικείμενο κοροϊδίας από τους άλλους.

... φοβάται να κάνει γνωριμίες.

Σκέψεις μαθητών Β' πληρ.

ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ 2 ΚΟΣΜΟΙ

Βρισκόμαστε στα τέλη του 2012 ένα έτος όπου θεωρητικά θα έπρεπε το βιοτικό επίπεδο στο μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη να είναι αξιοπρεπές, παρά όλα αυτά κάθε μέρα, κάθε λεπτό, σε κάθε μέρος και γειτονιά παρατηρούμε την υποβάθμιση των ανθρώπων, τον μηδενισμό της αξιοπρεπείας, την κυριαρχία κάποιων "ανθρώπων" σε βάρος κάποιων συνανθρώπων μας. Οι κοινωνικές διαφορές υπήρχαν ανέκαθεν όμως υπήρχε πάντα ένας σεβασμός, πλέον έχει εξαλειφτεί και αυτός τουλάχιστον σε κάποιους που θεωρούν αγάπη το χρήμα, σεβασμό την δύναμη, αξιοπρέπεια τον πλούτο.

Ο λόγος που αποφάσισα να αρθρογραφήσω για αυτό θέμα δεν είναι απλά για να γεμίσω κάποιες σειρές ενός κειμένου με λόγια που είναι γνωστά, αλλά για να προσπαθήσω να αφυπνίσω όσο μπορώ τις κοινωνικές αρετές που έχουμε όλοι και που είτε κάποιος τις εκδιλώνουμε είτε κάποιος τις έχουμε μέσα μας και ψάχνουμε έναν τρόπο απλά να τις εκφράσουμε. Καθημερινά όλοι μας έχουμε ζήσει τη στιγμή που κάποιο παιδί, μια μητέρα, ένας γονιός μας άπλωσε το χέρι για μια βοήθεια, κάποιος δυστυχώς σε αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζουν αυτούς τους ανθρώπους σαν σκιές που απλά περνάνε δίπλα τους, δεν νιώθουν δεν αγγίζονται ψυχικά, υπάρχουν όμως και αυτοί που προσπαθούν έστω έχοντας ένα πολύ χαμηλό εισόδημα για τα προς το ζην αλλά και για να προσφέρουν ζωή για τη ζωή.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι αυτό που εμείς θεωρούμε δεδομένο, όπως ένα πιάτο φαγητό, μια επίσκεψη στον ιατρό, μια ζεστή γωνιά τον χειμώνα για κάποιους είναι κάτι που δεν το έχουν. Αρετή δεν είναι να έχεις εσύ μια ζωή αξιοπρεπή αλλά να προσπαθείς να δώσεις ένα κομμάτι ψυχής, μια ελπίδα, μια ανάσα αξιοπρεπείας σε αυτόν που δεν θα σου τη ζητήσει αλλά που θα αισθανθείς την ανάγκη του.

Κλείνοντας θα ήθελα να παροτρύνω όλους εσάς ανεξαρτήτως ηλικίας, μόρφωσης, οικονομικής άνεσης, να σκεφτείτε και να φέρετε τον εαυτό σας στην θέση αυτών που την επόμενη φορά θα σας κοιτάξουν στα μάτια με ένα παράπονο, μια αγωνία και σας πουν: σας παρακαλώ δώστε μου κάτι για να μπορέσω να ζήσω ...

Στάθης Βονιτσάνος

Ο μονόλογος του Μαυροπίνακα

Ας φανταστούμε ότι ο σχολικός πίνακας ο γνωστός μας μαυροπίνακας ή βαθυπράσινος πίνακας ήταν άνθρωπος και μας μιλούσε για τον εαυτό του και για τη ζωή του. Τι θα μας έλεγε άραγε; «Γεια σας! Με λένε Μαυροπίνακας. Είμαι ένας υπερήλικας, ζω εδώ και πάρα πολλά χρόνια μέσα στις σχολικές αίθουσες γι' αυτό και νιώθω παππούς. Τα μάτια μου έχουν δει πολλά, τα αυτιά μου έχουν ακούσει ακόμα περισσότερα και δεν έχω βγάλει μιλά τόσα χρόνια. Ήρθε λοιπόν η στιγμή να σας μιλήσω για μένα. Μου αρέσει το σπίτι μου και η θέση μου μέσα σ' αυτό. Έχω την καλύτερη οπτική γωνία όλης της τάξης, βλέπω καλύτερα κι από τον δάσκαλο, είμαι το άγρυπνο μάτι της τάξης. Καταρχήν, έχω δει όλες τις εκφράσεις που μπορεί να πάρει ένα ανθρώπινο πρόσωπο μέσα από τα πρόσωπα των παιδιών. Βλέπω στα πρόσωπά τους ζωγραφισμένη τη χαρά, τη λύπη, τη θλίψη, τον ενθουσιασμό, την απογοήτευση, τη δυσανεμία, την αγωνία κι όχι μόνο τα βλέπω αλλά και τα νιώθω όλα γιατί έρχονται όλα αυτά τα συναισθήματα καταπάνω μου πολλαπλασιασμένα απ' όλα τα παιδιά σαν ένα δυνατό κύμα ενέργειας. Χαίρομαι, λοιπόν, λυπάμαι, αγχώνομαι, απογοητεύομαι εις πολλαπλούν. Μπορώ να πω ότι ζω έντονα κι ας μην κινούμαι καθόλου.

Η καλύτερη μου φίλη είναι η κλωλιά. Δεν υπάρχει πιο ωραία στιγμή απ' τη στιγμή που η κλωλιά με ακουμπάει. Είναι σαν να πιανόμαστε χέρι-χέρι και να περιδιαβαίνουμε μαζί στα μονοπάτια της γνώσης. Τι έχω μάθει; Ξέρω τα πάντα. Έχω απίστευτες γνώσεις για ότι μπορείτε να φανταστείτε και δεν έχω ξεχάσει τίποτα γιατί τα περισσότερα οι δάσκαλοι φροντίζουν να τα επαναλαμβάνουν μέρα με τη μέρα, χρόνο με το χρόνο. Μπορώ να πω ότι με έχουν παραγεμίσει, κι ας με σβίνουν, το σβήσιμο είναι επιφανειακό, τα περισσότερα με διαπερνούν και μένουν μέσα σου. Δεν παραπονιέμαι όμως γιατί τα γράμματα, οι αριθμοί, οι γραμμές είναι αυτά που μου κάνουν παρέα όταν φεύγουν τα παιδιά. Στο σημείο αυτό θα 'θελα να ζητήσω μια χάρη, μια παράκληση προς

δασκάλους και παιδιά: Όταν φεύγετε από το σχολείο, μη με σβήνετε, αφήστε κάτι γραμμένο πάνω μου για να μου κάνει παρέα γιατί η μοναξιά είναι αφόρητη. Δεν υπάρχει πιο θλιβερή εικόνα από μια άδεια αίθουσα. Στις διακοπές και ειδικά το καλοκαίρι υποφέρω από θλίψη και ανία. Αλλά ευτυχώς ο χρόνος περνάει γρήγορα και τα χελιδόνια μου επιστρέφουν και με γεμίζουν συναισθήματα.

Υπάρχουν στιγμές δύσκολες μέσα στη τάξη που μου έρχεται να φωνάξω προς το δάσκαλο: «Σώπα δάσκαλε, μη μιλάς άλλο, δε σε ακούει κανείς, τα κούρασες. Πες τους κάτι άλλο ή άφησε τα να πουν αυτά.» κι άλλες στιγμές που μου έρχεται να φωνάξω προς τα παιδιά: «Σταματήστε πια, ακούστε τι σας λέει αυτός ο άνθρωπος, προσπαθεί να σας πει κάτι χρήσιμο που σίγουρα θα το βρείτε μπροστά σας, όσο κι αν δεν το καταλαβαίνετε τώρα.»

Είμαι πολύ γέρος πια, δεν μπορώ να σκεφτώ τι φταίει. Πάντως κάτι δεν πάει καλά στην εκπαιδευτική διαδικασία. Έχω γίνει μάρτυρας όλων των ειδών διδασκαλίας, από το πιο εκφοβιστικό και εξουσιαστικό τρόπο διδασκαλίας μέχρι και τον πιο δημοκρατικό και συμπέρασμα δεν έβγαλα για το τι είναι σωστό και τι αποτελεσμα-

τικό. Διαισθάνομαι και φοβάμαι ότι μέσα στην τάξη μπαίνουν ακάλεστοι κι άλλοι άνθρωποι, όπως η οικογένεια του κάθε παιδιού, η οικογένεια του δασκάλου, οι εκάστοτε πολιτικοί που ασχολούνται με την παιδεία, όλοι εισχωρούν μέσα, σαν να μπαίνει ολόκληρη η κοινωνία και να δημιουργεί τόσο συνωστισμό που η τάξη πνίγεται, ασφυκτιά και ανυπομονεί να βγει έξω να πάρει αέρα. Άλλα όλα αυτά ξεφεύγουν από το δικό μου οπτικό και νοητικό ορίζοντα και δεν μπορώ να τα επεξεργαστώ και να τα εξηγήσω. Αυτό που σίγουρα καταλαβαίνω είναι ότι πνέω τα λούστια. Έρχονται άλλοι πίνακες να με αντικαταστήσουν, ακούω να λένε για λευκούς πίνακες, για διαδραστικούς πίνακες αλλά δεν με πειράζει. Όλα αυτά που έμαθα τόσα χρόνια με έκαναν να πιστεύω στην εξέλιξη, στην ανάπτυξη, στην τεχνολογία και να τα θεωρώ αναγκαία γιατί έτσι θέτονται στόχοι για να μπορεί να απασχολείται η ανθρωπότητα κι όλα τα γρανάζια της να μπορούν να κινούνται προς αυτούς τους στόχους.

Φεύγω, λοιπόν, πλήρης ημερών, χορτασμένος και ικανοποιημένος για το έργο που επιτέλεσα. Ας αναλάβουν άλλοι... Καλή συνέχεια!

Ρένα Μιχοπάνου

Σκύλος

Η καταγωγή του προέρχεται από τον κοινό λύκο. Ο σκύλος αποτελεί ένα από τα κοινότερα κατοικίδια ζώα. Η σχέση του με τον άνθρωπο χρονολογείται από τα πολύ παλαιά χρόνια. Έχει υμνηθεί και δοξαστεί πολλές φορές κυρίως για την (έμφυτη) τάση του να δέχεται τον άνθρωπο ως ηγετικό μέλος της αγέλης και να δένεται μαζί του ιδιαίτερα στενά. Έτσι, έχουν υπάρξει περιπτώσεις σκύλων που θυσιάστηκαν για το "αφεντικό" τους στην προσπάθειά τους να το σώσουν ή να το προστατεύσουν. Ο σκύλος είναι σαρκοφάγο ζώο και δεν ενδείκνυται να τρώει όλες τις τροφές. Σκόπιμο είναι να προτιμώνται φαγητά πλούσια σε πρωτεΐνες, σε υδατάνθρακες(με την σωστή προετοιμασία γιατί ο σκύλος δεν παράγει αμιλάση το ένζυμο που χρειάζεται για την διάσπαση του αμύλου), όπως το ρύζι, και ιχνοστοιχεία. Επειδή ο οργανισμός του σκύλου δεν μπορεί να μεταβολίσει την θεοβρωμίνη, πρέπει να αποφεύγεται αυστηρά το να ταιστέι ή να φάει κατά λάθος ο σκύλος σοκολάτα ή προϊόντα που περιέχουν κακάο, καθώς αυτό προκαλεί σύνδρομο με έντονα συμπτώματα (δηλητηρίαση σοκολάτας) και μπορεί να οδηγήσει στο θάνατο. Ο σκύλος είναι πολύ έξυπνο ζώο, μπορεί να μάθει να αντιλαμβάνεται από 60 έως και 100 λέξεις. Οι ασθένειες του σκύλου που μεταδίδονται και στον άνθρωπο είναι η λύσσα, η λειψμανίαση (Καλά-αζάρ)(δεν μεταδίδεται από σκύλο σε άνθρωπο αλλά μέσω ενός είδους σκνίπας), η λεπτοσπείρωση ή νόσος της Στουτγάρδης, η εχινοκοκκίαση. Συνήθως τα κατοικίδια σκυλιά ζουν για 15 χρόνια (ο μέσος όρος ζωής τους διαφέρει πολύ ανάλογα με την φυλή, σαν γενικό κανόνα μπορούμε να αναφέρουμε ότι όσο πιο μεγάλο σε μέγεθος είναι ένα σκυλί τόσο λιγότερο ζει), ενώ τα αδέσποτα γύρω στα 10.

Υπάρχουν τουλάχιστον 360 ράτσες σκύλων, μία από τις αγαπημένες μου ράτσες είναι το:

Μπόξερ

Ως άμεσος πρόγονος του μποξερ θεωρείται ο "Kleiner Brabanter Bullenbeisser", η εκτροφή των οποίων ήταν τότε στα χέρια των κυνηγών. Το καθήκον αυτών των σκύλων ήταν, να αρπάξουν και να ακινητοποιήσουν το μεγάλο θήραμα, το οποίο κυνηγούσαν σκυλιά καταδίωξης, ώσπου ερχόταν ο κυνηγός, για να το σκοτώσει. Γι αυτή την εργασία έπρεπε τα σκυλιά να έχουν όσο το δυνατόν πιο φαρδύ ρύγχος, με ιδιαίτερα δυνατά σαγόνια. Κάθε Μπούλλενμπάιςερ με αυτά τα χαρακτηριστικά ήταν κατάλληλο για εργασία και μόνο τότε κατέληγε στην εκτροφή, η οποία γινόταν αυστηρά με κριτήριο την ικανότητα εργασίας. Έτσι γινόταν όμως και μια επιλογή, η οποία είχε ως αποτέλεσμα ένα σκύλο με φαρδύ ρύγχος και ανασπικωμένο το ακρωρίνιο (μύτη). Η επίσημη γέννηση της φυλής έγινε το 1870, όταν Γερμανοί εκτροφείς μποξερ, διασταύρωναν στο Μόναχο ένα Μπούλλενμπάιςερ με Μπουλντόγκ, ξεκινώντας έτσι μια επιλεκτική εκτροφή. Εξαιτίας του έντονου αγωνιστικού τους αμπεραμέντου και της περήφανής τους εμφάνισης, τα σκυλιά αυτά ονομάστηκαν Μπόξερ (πυγμαχόι). Η φυλή αρχικά αναπτύχθηκε ως φυλή μάχης. Το 1895 εμφανίστηκαν τα πρώτα δείγματα της φυλής σε έκθεση

σκύλων στο Μόναχο. Λίγο αργότερα ιδρύθηκε, από λάτρεις της φυλής, ο πρώτος όμιλος Μπόξερ. Μπορεί να υποφέρει από καρδιακά προβλήματα όπως καρδιομυοπάθεια και στένωση της αορτής. Είναι επίσης επιρρεπής σε παθήσεις του θυρεοειδούς, δυσπλασία του ισχίου, όπως επίσης και αλλεργίες, ιδιαίτερα δερματικές. Έχει μεγαλύτερη πιθανότητα εμφάνισης καρκίνου από άλλες ράτσες, ιδιαίτερα μετά την ηλικία των 8 χρόνων. Συχνά παρατηρείται το φαινόμενο της σιελόρροιας και του ροχαλητού. Το Μπόξερ δεν παρουσιάζει υπερβολική έκκριση σάλιου συνεχώς (αν και υπάρχει η λανθασμένη αντίληψη όταν είναι σε υπερένταση. Τα άσπρα Μπόξερ είναι επιρρεπή στην κώφωση. Υπολογίζεται ότι περίπου το 18% των άσπρων Μπόξερ είναι κουφά στο ένα ή και τα δύο αυτιά.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ

Ο Σχολικός Εκφοβισμός είναι μια πραγματικότητα που απασχολεί πολλούς γονείς σε πολλά κράτη του κόσμου. Είναι η χρήση βίας μεταξύ μαθητών με σκοπό να προκαλέσουν στους άλλους πόνο και αναστάτωση.

Στη χώρα μας το ποσοστό βίας σε σχολεία δεν ήταν υψηλό αλλά τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μεγάλη διαφορά σε αυτό το θέμα. Όλα τα παιδιά μπορεί να παίζουν κατά καιρούς το θύτη ή το θύμα. Ο θύτης μπορεί να γίνει θύμα κάποιων ισχυρότερων. Το θύμα μπορεί με τη σειρά του να γίνει θύτης μόλις του δοθεί η ευκαιρία στην αντιπαράθεση με κάποιους ασθενέστερους.

Πολύ συχνά οι μαθητές αποσιω-

πούν αυτό που τους συμβαίνει γιατί δε θέλουν να μπλέξουν τους γονείς τους, είτε επειδή ντρέπονται είτε επειδή φοβούνται.

Έτσι ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΣΙΩΠΗΛΑ.

Αν οι γονείς διαπιστώσουν κάποιες αλλαγές στη συμπεριφορά των παιδιών τους όπως:

- να γίνεται επιθετικό ή υπερβολικά ανίσχυρο
 - εκφοβίζει ή θυματοποιεί άλλα παιδιά ή τα αδέρφια του
 - φοβάται να χρησιμοποιεί το κινητό του
 - σχεδόν καθημερινά πηγαίνει από διαφορετικό δρόμο στο σχολείο
 - έχει εφιάλτες
 - απειλεί να αυτοκτονήσει
- τότε, το παιδί θυματοποιείται στο

σχολείο.

Πολλοί είναι οι λόγοι που ένας έφηβος οδηγείται σε βίαιη συμπεριφορά. Πιθανώς από την οικογένειά του να λείπουν κάποια βασικά εξισορροπητικά στοιχεία όπως:

- αν ο ένας γονιός λείπει ή πέθανε.
- αν η οικογένεια περνά οικονομικές δυσκολίες
- αν κάποιος είναι άρρωστος και το παιδί νιώθει ανασφάλεια.

Με τη συμπεριφορά του αυτή νομίζει ότι μπορεί να επιβληθεί σε κάποιον άλλον. Επίσης τα βίαια παιχνίδια στον υπολογιστή ή στο play station, η χαλάρωση των καθηγητών στο σχολείο κλπ. μπορούν να προκαλέσουν ένα παιδί να καταφύγει στη βία.

ΜΠΕΚΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Α3

ΒΙΑ ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Βία είναι το φαινόμενο κατά το οποίο κάποιο άτομο ή ομάδα προσπαθούν με ποικίλους τρόπους καταναγκασμού, στο σωματικό, ψυχολογικό, οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο επίπεδο, να επιβάλλουν τη θέλησή τους και να στερήσουν από άλλους την ελευθερία τους ή να τους επηρεάσουν προς ιδίου όφελος ή και για άλλους λόγους.

Από τη γέννηση ως το θάνατο σε περιόδους ειρήνης όσο και πολέμου, οι γυναίκες αντιμετωπίζουν διακρίσεις και βία από την πολιτεία, την τοπική κοινωνία και την οικογένεια. Η βρεφοκτονία κοριτσιών στερεί από αμέτρητες γυναίκες την ίδια τη ζωή. Κάθε χρόνο εκατομμύρια γυναίκες βιάζονται από το σύζυγο ή το σύντροφό τους από συγγενείς, φίλους και αγνώστους, από εργοδότες και συναδέλφους, από αστυνομικούς και στρατιώτες.

Από ενδοοικογενειακή βία υποφέρουν γυναίκες, παιδιά και άνδρες όμως η συντριπτική πλειονότητα των θυμάτων είναι γυναίκες και κορί-

τσια.

Στις ένοπλες συγκρούσεις η βία κατά των γυναικών χρησιμοποιείται συχνά ως όπλο του πολέμου, με σκοπό να ταπεινώσει τις ίδιες τις γυναίκες ή και την κοινότητα στην οποία ανήκουν.

Η βία κατά των γυναικών δεν περιορίζεται σε κάποιο συγκεκριμένο πολιτικό ή οικονομικό σύστημα αλλά είναι διαδεδομένη σε κάθε κοινωνία στο κόσμο. Δε γνωρίζει διαχωριστικές γραμμές από πλευράς πλούτου, φυλής ή πολιτισμού. Οι δομές ισχύουν στο εσωτερικό της κοινωνίας οι οποίες διαιωνίζουν τη βία κατά των γυναικών και είναι βαθιά ριζωμένες και αδιάλλακτες. Η βία ως βίωμα ή ως απειλή εμποδίζει τις γυναίκες σε όλο τον κόσμο να ασκήσουν και να απολαύσουν πλήρως τα δικαιώματά τους.

Η 25η Νοεμβρίου λοιπόν είναι η παγκόσμια Ημέρα κατά της Βίας των Γυναικών.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

5 Φεβρουαρίου 2013

Βησσαρία Ζορμπά - Ραμμοπούλου «Η αξία του λογοτεχνικού βιβλίου»

Την Τρίτη, 5 Φεβρουαρίου 2013, το 2ο ΕΠΑ.Λ. Αγρινίου, φιλοξένησε την κα Βησσαρία Ζορμπά - Ραμμοπούλου, διευθύντρια του 4ου Γυμνασίου, καταξιωμένη εκπαιδευτικό και συγγραφέα, με πλούσιο συγγραφικό έργο.

Η κα Ζορμπά Βησσαρία πραγματοποίησε διάλεξη με θέμα: «Η αξία του λογοτεχνικού βιβλίου», Η κα Ζορμπά μίλησε στους μαθητές της Α' τάξης και στους καθηγητές τους, αρχικά, για την αξία του λογοτεχνικού βιβλίου, για το λογοτεχνικό οίστρο, τις ανησυχίες και τις επιθυμίες του δημιουργού, καθώς και για την «απόλαυση» - αίσθημα που βιώνουν και οι δυο πλευρές, δημιουργός και αναγνώστης. Στη συνέχεια, με αφορμή τη

βιβλίο της «Σελίδες ενός έφηβου χειμώνα», συζητήσε με τους μαθητές για προβληματισμούς που αναδύθηκαν μέσα απ' την ανάγνωσή του όπως επίσης και για θέματα που απασχολούν (προβληματίζουν) τους εφήβους.

Με ευγένεια, καθαρότητα λόγου, σαφήνεια και με περισσό ενδιαφέρον η κα Ζορμπά συνδιαλέχτηκε με τους μαθητές, οι οποίοι πρόθυμα ανταποκρίθηκαν σ' ένα διάλογο γόνιμο και εποικοδομητικό. Η συνάντηση στέφτηκε με επιτυχία και η ικανοποίηση ήταν εμφανής στα πρόσωπα όλων των παρευρισκομένων.

Ευχαριστούμε θερμά την κα Ζορμπά για την προσφορά της και την παρουσία της στο σχολείο μας.

6 Μαρτίου 2013

Η αξία της Μεσογειακής Διατροφής

Στις 6 Μαρτίου 2013 στο σχολείο μας πραγματοποιήθηκε ομιλία-διάλεξη από την κα. Σαγάνη Διατροφολόγο-Διαιτολόγο με θέμα: «Η αξία της Μεσογειακής Διατροφής»

Τη διάλεξη παρακολούθησαν οι μαθητές της Γ' τάξης. Η κα. Σαγάνη επισήμανε στους μαθητές

ότι η Μεσογειακή Διατροφή:

1. Προάγει την ψυχική και σωματική υγεία.
2. Φέρνει τους ανθρώπους κοντά γιατί τους συγκεντρώνει γύρω από το τραπέζι.
3. Βοηθά στην αειφόρο διαχείριση της υπαίθρου.
4. Αποτελεί πολιτισμικό στοιχείο.

19 Μαρτίου 2013

Πειράματα Χημείας

Στα πλαίσια συνεργασίας του σχολείου μας με το ΕΚΦΕ Αγρινίου, στις 19 Μαρτίου 2013 πραγματοποιήθηκαν πειράματα Χημείας Α' τάξης από τον κ Ντασιώτη Θεοφάνη ΠΕ04.02, Χημικό.

Οι μαθητές παρακολούθησαν με αμείωτο ενδιαφέρον και αποδείχτηκε άλλη μια φορά ότι η επιστημονική πληρότητα και το πάθος του εκπαιδευτικού αποτελούν ακρογωνιαίο λίθο για τη μάθηση και την ευαισθητοποίηση των μαθητών.

Στο σχολείο μας λειτουργεί εργαστήριο Φυσικών Επιστημών, το οποίο με τη συνδρομή του κ. Τσοβόλα Σπύρου Υπεύθυνου του ΕΚΦΕ και κ. Ντασιώτη Θεοφάνη έγινε λειτουργικό και ευελπιστούμε ότι με την συνεργασία τους την επόμενη χρονιά να χρησιμοποιηθεί κατά κόρον.

21 Δεκεμβρίου 2012

Μνήμες πολιτισμού 90 χρόνια μετά την καταστροφή της Σμύρνης

Το 1922 η Σμύρνη ως ένα από τα σημαντικότερα πολυπολιτισμικά και εμπορικά κέντρα της εποχής παύει να υφίσταται. Μια φοβερή πυρκαγιά θα προσπαθήσει να σβήσει την κουλτούρα μιας κοινωνίας που δίκαια χαρακτηρίστηκε, «Χαμένος Παράδεισος» τόσο από Έλληνες όσο και από όλες εκείνες τις εθνότητες όπως Ευρωπαίους, Αμερικάνους, Αρμένιους, Τούρκους, Λεβαντίνους που συμβίωσαν αρμονικά και μεγαλουργούσαν για πολλές δεκαετίες. Οι Έλληνες επιζώντες φτωχοί και ρακένδυτοι έφεραν μαζί τους ως αποσκευές αξίες, γνώσεις και ένα κοσμοπολίτικο ταπεραμέντο. Η παρουσία τους στην Ελλάδα παρά την όποια αναστάτωση, επέφερε αλλαγές και ένα καινούριο τρόπο ζωής.

Η Σμύρνη δεν χάθηκε, αναστήθηκε στη Νέα Ιωνία, Νέα Φιλαδέλφεια, Νέα Ερυθραία Αγρινίου, τοπωνύμια που διατηρούν τη συνέχεια και το πνεύμα μιας παράδοσης. Ιδιαίτερα στο Αγρίνιο οι πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν και εξοχήν στην περιοχή του Αγίου Κων/νου. Για το λόγο αυτό η Μικρασιατική καταστροφή δεν αποτελεί μόνο ένα σημαντικό κεφάλαιο της ιστορίας της πατρίδας μας. Αποτελεί κομμάτι της τοπικής, αλλά και σε αρκετές περιπτώσεις της οικογενειακής μας ιστορίας. Είναι χρέος μας να κρατήσουμε τις μνήμες ζωντανές και για τις επόμενες γενιές.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιείχε ιστορικά ντοκουμέντα, τραγούδια, και οπτικοακουστικό υλικό ως ελάχιστη απόδοση τιμής στον Ελληνισμό της Μικράς Ασίας.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθούμε στους βασικούς συντελεστές της εορτής τους μαθητές που κατέπληξαν με το ταλέντο τους στο τραγούδι και στην απαγγελία: την κα Ανδρέου Αγγελική, κα Παππά Αγγελική και τον κύριο Τάγιο Θωμά για την τεχνική του υποστήριξη.

Την επιμέλεια της χορωδίας την είχε ο χαρισματικός εκπαιδευτικός κος Λανάρας Κων/νος.

4-8 Μαρτίου 2013

Ενημέρωση κατά της σχολικής βίας

Οι υπεύθυνες καθηγήτριες του σχολείου μας για το πρόγραμμα της Διαμεσολάβησης, κα. Σταμέλου Παναγιώτα, κα. Δελημήτρου Κλεονίκη και κα. Κουρελή Βασιλική, στα πλαίσια εκδηλώσεων κατά της Σχολικής Βίας ενημέρωσαν, προβληματίσαν και ευαισθητοποίησαν τους

μαθητές κάθε τμήματος, σχετικά με την επίλυση των διαφορών που προκύπτουν με ειρηνικό τρόπο.

Οι μαθητές ανταποκρίθηκαν με ενδιαφέρον καταθέτοντας απόψεις και προτάσεις σχετικά με την βία η οποία στην εποχή μας γιγαντώνεται.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

20 Νοεμβρίου 2012

Ανακύκλωση βιβλίων και αρχείων

Το σχολείο μας σε συνεργασία με το Δήμο Αργινίου απέσυρε όλα τα διδακτικά βιβλία που δεν χρησιμοποιούνται, για ανακύκλωση. Πιστεύουμε ότι η ευαισθητοποίηση των μαθητών σε θέματα που αφορούν το περιβάλλον είναι πρωτίστης σημασίας, ειδικά στις εποχές μας που σηματοδοτούνται κλιματικές αλλαγές.

23 Νοεμβρίου 2012

Πυρασφάλεια - Αντισεισμική προστασία

Στις 23 Νοεμβρίου 2012 πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας -2ο ΕΠΑΛ Αργινίου- ενημέρωση από κλιμάκιο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Αργινίου με θέμα:

«Πυρασφάλεια – Αντισεισμική Προστασία»

Οι μαθητές και καθηγητές του σχολείου μας παρακολούθησαν με μεγάλο ενδιαφέρον την ομιλία του αξιωματικού του Πυροσβεστικού Σώματος κ. Χατζή. Η ευαισθητοποίηση και διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού σε περιπτώσεις πυρκαγιάς και σεισμού είναι πρωτίστης σημασίας και για το λόγο αυτό ακολούθησε άσκηση προσομοίωσης με την καθοδήγηση και εποπτεία του κλιμακίου.

19 Δεκεμβρίου 2012

Εκπαιδευτική Επίσκεψη στο Γηροκομείο Αργινίου

Στα πλαίσια της κοινωνικής αλληλεγγύης οι μαθητές της Γ τάξης ειδικότητας Νοσηλευτικής επισκέφθηκαν το Γηροκομείο του Αργινίου. Η επίσκεψη ήταν ιδιαίτερα συγκινητική για τους τρόφιμους συνανθρώπους μας, τους μαθητές και τους καθηγητές συνοδούς. Προσέφεραν τη ζεστασιά και τη χαρά της ανθρώπινης παρουσίας τραγουδώντας Χριστουγεννιάτικα τραγούδια, όπως επίσης εδέσματα και γλυκίσματα.

Υπεύθυνοι καθηγητές :

Θεοδωροπούλου Ειρήνη, Αλεξανδρή Αικατερίνη, Δελμηήτρου Κλεονίκη, Κουρελή Βασιλική και Ράπη Σπυριδούλα

19-20 Δεκεμβρίου 2012

Χριστουγεννιάτικο παζάρι στο σχολείο μας

Την Τετάρτη 19 και Πέμπτη 20 Δεκεμβρίου 2012 διοργανώθηκε χριστουγεννιάτικο παζάρι, στα πλαίσια του πολιτιστικού προγράμματος «Στηρίζω το Σχολείο μου», με έργα των παιδιών από το εργαστήριο του τμήματος Βοηθών Βρεφονηπιοκόμων του σχολείου μας.

Τα έσοδα του παζαριού διατέθηκαν για την οικονομική ενίσχυση μαθητών του σχολείου μας.

Την επιμέλεια-ευθύνη για τη διοργάνωση του Χριστουγεννιάτικου παζαριού του σχολείου μας, την είχαν οι καθηγήτριες κα Ξένου Ευρυδίκη και κα Στα-

μέλου Παναγιώτα.

Ενημέρωση: Επισημαίνουμε ότι τα Χριστουγεννιάτικα εκθέματα δημιουργήθηκαν από τα παιδιά- με την καθοδήγηση των υπεύθυνων καθηγητριών- με ιδιαίτερο ταλέντο και ευαισθησία σύμφωνα με το πνεύμα των Χριστουγέννων. Εξάλλου αυτό αποδείχθηκε και από την εξάντληση των εκθεμάτων, αν και οι καιροί οικονομικά είναι δύσκολοι. Τα έσοδα ήταν ικανοποιητικά και διατέθηκαν ανακουφίζοντας κάποιες οικογένειες μαθητών του σχολείου μας.

Επίσης ένα μέρος των χρημάτων διατέθηκε στο σπίτι “του Χαμόγελου του Παιδιού” που λειτουργεί στα Καλύβια.

Κλείνουμε με την ευχή να επαναλαμβάνονται κάθε χρόνο τέτοιες πράξεις αλληλεγγύης και ανθρωπιάς!

Δεκέμβριος 2012

Δεντροφύτευση στο σχολείο μας

Υπό την καθοδήγηση και επίβλεψη του κ Νταβράζου Νικόλαου, κλάδου ΠΕ01. εκπ/κό του σχολείου μας, μια πλειάδα μαθητών φύτεψαν συμπληρωματικά δέντρα, που χορηγήθηκαν από το Δασαρχείο Αργινίου, στον αύλιο χώρο του συγκροτήματος,. Σκοπός της δραστηριότητας η ευαισθητοποίηση των μαθητών σε περιβαλλοντικά θέματα και συγχρόνως η βελτίωση της αισθητικής του χώρου.

Αιμοδοσία (5 Δεκεμβρίου 2012)

Η εθελοντική αιμοδοσία είναι πράξη αγάπης και αλληλεγγύης προς τον άσχημοντα συνάνθρωπό μας. Στις ιδιαίτερα δύσκολες εποχές που βιώνουμε, ενέργειες όπως η αιμοδοσία, αποδεικνύουν περίτρανα ότι ο «άνθρωπος» είναι παρών.

Γιατί το Αίμα Μόνο Χαρίζεται

Οι μαθητές του 2ου ΕΠΑ.Λ. Αργινίου το απέδειξαν έμπρακτα την Τετάρτη 5 Δεκεμβρίου 2012 με την αθρόα συμμετοχή τους στην εθελοντική αιμοδοσία -32 φιάλες αίματος- που οργάνωσε το σχολείο, σε συνεργασία με το τμήμα Αιμοδοσίας του Νοσοκομείου Αργινίου.

Επισημαίνουμε ότι οι εκπαιδευτικοί του σχολείου μας κα. Θεοδωροπούλου Ειρήνη, κα Δελμηήτρου Κλεονίκη, και κα. Κουρελή Βασιλική σε συνεργασία με την Πρόεδρο των Αιμοδοτών Ν. Αιτωλ/νίας κα Παπαγιάννη Σπυριδούλα και κλιμάκιο του Νοσοκομείου οργάνωσαν και διεκπεραίωσαν άψογα την αιμοδοσία.